

WASHINGTON'S BEDRIEGINGSPAKKET: DE ONMISBARE VUURTOREN | DOOR RAINER RUPP

Posted on 9. November 2020

Een commentaar van Rainer Rupp.

"Het einde van de westerse wereld zoals we die kennen", vreest Jorge Hernández in zijn artikel dat op 24 oktober 2020 in het Amerikaanse politieke tijdschrift "National Interest" verscheen. Want de chaos in de VS, die in de aanloop naar de presidentsverkiezingen was gezwollen, zou na de verkiezingen alleen maar erger worden. Dit is een beoordeling die de auteur van deze regels volledig deelt, hoewel hij de oorzaken voor deze ontwikkeling elders ziet.

Na de dood van de gedrogeerde zwarte crimineel George Floyd, wiens arrestatie op straat werd gevolgd door een blanke politieman die minutenlang op zijn nek knielde om zijn verzet te breken, explodeerde een naar verluidt "antiracistisch" geweld in de VS tegen de blanke meerderheid die gebukt gaat onder de geërfde schuld van de slavernij. Onder de indruk van Black Lives Matter (BLM) heeft het beeld van Amerika als een onherroepelijk racistische natie zich sindsdien wereldwijd weer doen gelden. En Amerikaanse propagandisten maken zich meer dan ooit zorgen over het feit dat de missie van Amerika om het onmisbare mondiale baken van het Westen te zijn voor vrijheid, democratie en gelijkheid is ontmaskerd als een bedrieglijk pakket; een pakket dat niemand meer wil kopen, behalve de transatlantische elites in Amerikaanse vazalstaten zoals Duitsland, omdat hun carrière en welvaart afhankelijk zijn van de handhaving van dit propagandasprookje.

Michael Kimmages' recent gepubliceerde boek over dit onderwerp in de VS, getiteld "The Abandonment of the West: The History of an Idea in American Foreign Policy", geeft ook een goed overzicht van de erosie van ideologische en morele claims in de Amerikaanse buitenlandse politiek die hebben geleid tot de huidige neergang en val van het Westen.

Deze afname van het Amerikaanse prestige in de wereld blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat begin juni van dit jaar in het regeringsdistrict Seattle, de hoofdstad van de Amerikaanse staat Washington aan de noordelijke Stille Oceaan, tegelijkertijd een boze menigte mensen de Amerikaanse vlaggen heeft verbrand tot in Athene, Rome, Parijs, Londen en andere hoofdsteden van het zogenaamde politieke Westen. Maar in feite is de anti-Amerikaanse woede - de haat tegen het Amerikaanse regeringsstelsel en alles waar het voor staat

- veel sterker in de Verenigde Staten dan in het Westen. Dit geldt niet alleen voor de inmiddels sterk geradicaliseerde en steeds invloedrijkere activisten uit bewegingen als Black Lives Matter (BLM), "Antifa" en LGBTQ, maar ook - zij het met omgekeerde politieke voortekenen - voor de massabeweging van Troefsupporters.

De trompettisten zien het overheidsapparaat in Washington en de daaraan verbonden autoriteiten als niets meer dan een moeras waarin monsters zich als varkens wentelen en slechts één beroep uitoefenen, namelijk zichzelf verrijken ten koste van de kleine mensen. Trump, aan de andere kant, had gezworen dit moeras in Washington te draineren en banen terug te brengen naar Amerika. Zijn volgelingen, waartoe ondertussen heel wat Afro- en Latijns-Amerikanen behoren, aanbidden hem als de nieuwe redder. Sinds Ronald Reagan heeft geen enkele Republikeinse president meer zo'n grote menigte op verkiezingsbijeenkomsten aangetrokken als Trump.

In feite heeft het antiglobaliseringsbeleid van Trump in eigen land een echt banenwonder gecreëerd, ook al dachten zijn tegenstanders dat het absoluut onmogelijk was. Maar het moeras in Washington heeft hem tot nu toe in de steek gelaten. Zijn aanhangers hebben ook voor hem gestemd omdat ze hoopten dat hij in een tweede ambtstermijn beter in staat zou zijn om tegen het moeras te zegevieren.

Tegelijkertijd is er een echte cultuuroorlog gaande in de VS. Als exponenten van deze cultuuroorlog zijn er enerzijds militante groepen die bestaan uit leden van de BLM-, antifa- en LGBTQ-bewegingen, die hun politieke steun vooral krijgen van de Democraten, vooral omdat ze tegen Trump zijn. Het meeste geweld dat de afgelopen zes maanden bijna dagelijks vanuit de VS is gehoord en gezien, komt van hen: massale plunderingen van winkels en supermarkten, het in brand steken van hele straten in grote steden, schietpartijen en moorden.

In verschillende steden die door de Democratische Partij worden geregeerd, hebben de burgemeesters zelfs voldaan aan de eisen van de BLM en de antifa-Chaot-troepen om de politie van de straat te weren of de financiering van de ordestrijdkrachten terug te trekken, wat bij de republikeinse kiezers in het land veel verontwaardiging heeft gewekt.

Aan Republikeinse zijde staan nationaal georganiseerde, conservatieve en rechtse milities, tot de tanden bewapend, tegenover de zelfbenoemde "linkse" chaotische troepen en anarchisten. Tot nu toe hebben de milities zich echter vooral geconcentreerd op de bescherming van de Republikeinse verkiezingen. Grotere botsingen tussen hen en niet minder zwaar bewapende BLM-stormtroepen, die voornamelijk uit voormalige Amerikaanse soldaten bestaan, zijn tot nu toe gelukkig vermeden.

Kortom, in deze verwarmde situatie zijn er aan beide zijden voldoende kruitvaten en wordt er rondom open vuur gebruikt. De onduidelijke uitslag van de presidentsverkiezingen, de insinuaties tegen Trump dat hij geen Democraat is omdat hij zijn verkiezingsnederlaag niet wil erkennen, en de beschuldigingen van de Republikeinen dat de Democraten de overwinning van Trump probeerden te stelen door middel van verkiezingsfraude, maken de situatie alleen maar explosiever.

Van de onmisbare Amerikaanse vuurtoren van vrijheid en democratie en gelijkheid blijft alleen nog een hoop puin over. Een hoop puin van ooit grootsheid in een land ontaardde in een bananenrepubliek. Ongeacht wie er uiteindelijk president wordt, de VS is zowel ideologisch als sociaal zo diep verdeeld dat alleen een politiek wonder een gemeenschappelijke basis voor een gevoel van nationale eenheid zou kunnen herstellen. Gezien de diepe economische verstoringen in de economie van het land, die sinds de laatste crisis van 2007/2008 alleen maar erger zijn geworden, en gezien de economische verwoesting als gevolg van de controlemaatregelen van Covid-19, zal een terugkeer naar een bescheiden welvaart een onbereikbare droom blijven voor de massa's mensen in de Verenigde Staten.

Tegelijkertijd zal het nauwelijks mogelijk zijn om de versterkte geesten van BLM, Antifa en LGBTQ terug in de fles te stoppen. Het is ook niet te verwachten dat onder een president Biden de Trump-aanhangers zullen zwijgen en weer goede schapen zullen worden. Ze zullen er ook van overtuigd blijven dat Biden alleen aan de macht is gekomen door verkiezingsfraude en ze zullen het moeras in Washington blijven afwijzen en mogelijk zelfs actief bestrijden. Daarom zullen de Republikeinen in het Congres gedwongen worden de Democraten onder druk van hun kiezers te confronteren. Omgekeerd zou Trump in een tweede termijn ook te maken krijgen met de voortzetting van de fundamentele oppositie van de Democraten.

Dit alles betekent dat de Amerikaanse regering nog vier jaar lang grotendeels verlamd zal zijn en zich met zichzelf bezig zal houden. Volgens de auteur van deze regels is het gevaar echter veel groter onder de Democraten onder een President Biden dan onder Troef dat de machthebbers in Washington nieuwe crises en oorlogen op het gebied van het buitenlands beleid zouden kunnen gebruiken om de binnenlandse politieke ruzies en de sociale ellende in eigen land af te leiden.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: [Stephanie Kenner](#) / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK